

P<sup>s</sup> 118.

Inleiding) Wij zijn te zamen gekomen onder Kruis te danken: ten einde  
dese stemming in onze herten te bevoorren, wenschen wij dit loflied van David  
met elkander gaude te blaasen. Des voorgemide P<sup>s</sup> warden enkel gebes, en  
de blaauwste die nu volgen, zijn van enkel lof, opschoven dese alleen uitkomst  
Kelyk David wordt toegesand Loveshet wet waanschynlyk dat ze alle vanthen zijn.  
Het is opme. Kelyk etat die Klyk gebes, Lov door zeslofheid en worden gevolgs:  
die veel gebes hebben tal het niet aan lof ontlycken. Onze danken lof betamen,  
de barm hertigheid verhoogen, hebben de gridloedige te zijn, dan de gebes die wy  
niet stor toe, om het te verwoeren: David kund in de laute te tijne vorige besopsul me,  
betopsden steve te profen, en in dese Psalmen verlyt Hy zijne belofte.

Dat de Psalmen stanz ter vol zijn van Gids lof en dat het Psalmbroek ter geheel  
einde met lof: doct ons klawlyk zien, dat des gelovigen leven hie door geken  
met lof moet zijn, en dat wet te meel namente te het einde des levens naderen,  
twelk te vooft tot de stoorloore loving Gids, hoe nader te daar komen Lov Val  
te meel moeten. Zij zich aan dit hemelwerk gewannen: P<sup>s</sup> 25 & 34 etc. wot  
dese zijn in eufdeelingen, naar het Abl. Verdeelt, om te te gemakkelijck te kunnen  
onduhonden. Dese Balm wort geheuet, vooft eene des schynste van David: en  
zekerlyk die met David in den hemel Gid tal loven moet hie allen David's vooft  
stappe in dese Balm druycken.

In verschillende vooft, wot David zich en andere op tot Gid lof.  
Dun mengelt Hy tusschen dese opwocktingen, des loffe van lof. P<sup>s</sup> 13 Gids goetheit:  
P<sup>s</sup> 9, Gids goetheit. P<sup>s</sup> 13 de benygen van beide in het bekie van, te te King.  
P<sup>s</sup> 118. het koninglyk dagnel vooft te enigheid. P<sup>s</sup> 117, 20 het koninglyk  
des gemede, en P<sup>s</sup> 25 besluit met eene vaste volharding Gid te kullen loven.  
in welk besluit wi dienen in te stemmen kullen wij dese Balm teingen.

P<sup>s</sup> Een lof psalm David. Het loft was schynlyk niet alleen, dat Hy, de meel te meel  
ook dat het zijn geliefte koozele psalm zijne gedallinne was waa. Hyging en then.

David's verklaring: Wat andere onygen doen, de Psalmen tal het zijn besopsbe.  
Zeyhed maken van Gid te loven. Tot dit werk wot Hy zich op: hie in was Hy  
berig, en dit heeft zijn hart verhoogen: Wat Hy in doet, dat tal Hy doen, Vooft  
dende meel en meel gevogen in, het halve: Twas zijn loeping: Twas zijn vooft  
Zoo dankt Hy dit werk kint: Ik zal U verhoogen, en in een naam loven, in een  
wigheid en altew. di. Ik zal wel van U spreken, gelyk zij U kellen hebt bekie ge  
maakt: Ik zal vermelden, myne en hooft, schallende gewelen, om in en dert, het lof  
Zwelen te wotken. Wel te spreken van Gid dat wot genadelyk aangene, het als  
en verhoogen van den Heel.

P<sup>s</sup> 2 Scallen dage tal ik te loven, en in een naam profen: Dese he shulung durt  
aan de vooftigheid tijne genegenheid tot dit werk, des vastheid van zijn  
vooftmenen om e overwoedij into zijn, en de geduyngheid van zijne berig  
heid hie. In vooft 5 Zeyt Hy ik zal spreken, Scalle typhes des eere  
uwer ma'stalt: ~~en~~ Hy wot God geven de eere, met slecht





maakt heeft van welke Hij niet een heert. De werken zy-  
ner barmhertigheid schynen boven alle andere in en niets  
ontdekt hem. Nov leest. - In niets zal daarom Gods glorie meer  
uit blinken dan in de vaten zynes barmhertigheid: Daarom  
zullen eenwig de Helelujah's der Heiligen tot de glorie van Gods  
barmhertigheid gezongen worden, waarvan hier al twee gehoord worden.

1/2 10. Van Wien is nu dien lof van Gods goedheid te wachten? Alle onze  
werken, Heer! zullen u loven, de Stoffen die na hinne vutbaaken: zij  
prediken. Gode grootheid en goedheid: Zij loven u, de Heer van lof gelijkt + geboren  
den Barmhertig prijst: doch uw Ginstgenooten, zullen u te gemen:  
gelijkt de Kinderen vanden verstandigen Ouder opstaan om den  
ouderen de hulde en achting toe te brengen: en wat is de heere verstandigen  
Stoffen van lof: Zyn Koning gijft. Moegel sprak Hij van zyn groot-  
heid en goedheid in het algemeen; hier verandert Hij die in het bysonder  
tot zyn Koning gijft. In hierin blikt zyne heere, Heere die de Stoffen  
207.

1/2 11. Alle Koningen en Koningrijken, zijn onder zyn gebied  
de glans van dat rijk, zoo wij door tzeloofooy achtet het sluies moegen  
dringen. Zyn ons vermelden, de heere, Heere zyns Koningrijks niet alleen  
dat de Stoffen waas de ontelbare hemel bewoont, Stoffen te voren ontvingen,  
maar heelal te voren, wanneer wij zijn rijk als dat der waarheid verstaan  
opgemerkt in de harte.

1/2 12. Wilt zullen die ginstgenooten spreken, van zyne mogenheden. Hij de Heer  
zijnde doende wat hem behaagd: want Hij sprak in het is e' Hij gebiedt  
en het staat e': - en wel met doel om heel menschen Kinderen, bekent  
te maken, met zyn mogenheden, en met dees der heere, Heere zyns Ko-  
ningrijks; opdat ze vullige ondervanden moegen worden: God te danken  
is een zinddelings Geest, en weder de werke der waarheid te worden.

1/2 13. En noy komt dual bij het eenwig duwe, deres heere, Heere: de aerd der  
brouwen waggelen: de spracht hemel Koningen verbleekt, + komt al tot een-  
end: Maus en Koning gijft is van alle eeuwen, en in we heere Schapting is  
in alle geslacht en geslacht. Hij alleen, houdt de wereld op, den midde  
laar is het al in handen geplaatst, en zal de bewijing volenden: en latens  
zijn is al over vromen, is weder de Koningen, de dienstens bewaard en  
wacht zyn eenwig, vordel: dat te huldegen, en te verbruden, is God ees ver-  
melden, van zyn lof is

1/2 14. De Stoffen der Koning gijft egering over zyne schepselen in het algemeen, En  
over de Kinderen der menschen in het bysonder.

1/2 15. Gelyk zyn naam is zois zyn egering, genadig en barmhertig.  
1/2 16. Verzadigd Hij al wat er leeft, waarin zyne barm-  
hertigheid en goedheid uitblinkt. Alle schepselen leven in God, gelyk te bij  
den aanvang mit hem zyn, en hangen geheel van hem, af in het voort  
durend bestaan. Alleroogen, wachten op u: dat woord gereys van het te  
delore onredt te door in thunct zoeken en neemen, in dien wey en op  
dien tijd welken God wil, de gaven die Hij geeft; en Hij zyn ees mede te  
weeden. - De hand des Heeren, strekt zich dan ook tot hen int met  
des zelfs volheid; want gij doet uw hand open, en verzadigd al wat er



hunne Goddeloosheid hebben doen zijnen. Dit verheerlijkt Gods  
gerechtigheid: en het verhandeld Gods goedheid over de tegenwoordigen,  
die zonder Gods gericht op aan de Zonden worden verdorven. -  
Eindelijk besluit de Psalmist. VL 21 met openbaring van  
Zijn vastvoornemen om God Zelve te grootte maken:

Mijn mond zal den prijs des Heeren uitspreken: Al wie  
in God te loven gezegd hebben wat wij konden: Zoo is daar  
echter nog meer te zeggen: daarom moeten wij onze  
dankzegging niet slechts met dat doel aanvangen  
maar ook eindigen, gelijk thylus doet: want spewdig  
zal dit weer ons weer moeten Zyn - Het einde van  
de ene barmhertigheid Gods is het begin van een  
andere, aldus moet het ook Zyn met Gods lof. - Zoolang  
ik dus adem heb te halen zal ook mijn mond  
Gods lof vermelden (Zoolang ik nog ben). -

Waar by thylus een voortvoering voert tot andere,  
hem hierin te volgen: Leert alle vleesch d. i. alle  
man Zynen heiligen naam loven, in de eeuwig-  
heid en altoos: Dit is de eisch van Gods lof: met niet  
minder hem het godhevende harte toe; t welk Gods  
Zyter Ziet en het zalige smaakt in de lof Gods. -